

OSTRAVA 16. května 2025
TISKOVÁ ZPRÁVA

BALET PEER GYNT JEROENA VERBRUGGENA VE SVĚTOVÉ PREMIÉŘE V OSTRAVĚ

Belgický choreograf Jeroen Verbruggen nastudoval se souborem baletu Národního divadla moravskoslezského novou taneční verzi příběhu snílka Peera Gynta na motivy básnického dramatu norského spisovatele Henrika Ibsena s hudbou Edvarda H. Griega. Světovou premiéru bude mít balet s podtitulem *Jsme odrazem lidí, které v životě potkáváme* 22. května v Divadle Antonína Dvořáka. Inscenace propojuje moderní tanec s prvky klasiky a otevírá nový pohled na nestárnoucí příběh.

Jeroen Verbruggen představuje Peera jako člověka dnešní doby, kterého formují setkání s dalšími lidmi. Peer Gynt je i tady člověkem nezralým, nejistým, rozpolceným, bloudícím a chybučícím. Jakkoli ale utíká před realitou, sobě samému neuteče. „Nechtěl jsem ale zjišťovat, kdo je Peer Gynt. Daleko víc mě zajímalo, jaké postavy v životě potkává a co dělá. A to je to, s čím se identifikuji. V životě jsem potkal spoustu lidí a právě ti mě udělali tím, kým dnes jsem,“ říká choreograf. „Celý Ibsenův příběh je hodně maskuliní. Peer je vlastně docela grázl – unese nevěstu, vysmívá se trollům, zradí svou osudovou ženu Solvejg. A o tom má být celý balet? Chtěl jsem to trochu otočit. V Peerových nočních mýrách a představách proto obrácím role: ženy se stávají Peerem, muži Solvejg. Dostáváme se do jakéhosi snu, kdy je na něj Solvejg konečně našťavaná a dá mu facku. A tohle Peera přivede domů, kde se ukáže jeho zranitelnost, možná i lítost,“ popisuje Verbruggen.

Hudební nastudování je dílem holandského dirigenta Sandera Teepea. Tanečníky doprovodí živě orchestr opery NDM. Choreograf s dirigentem použili scénickou hudbu Edvarda Griega k Ibsenově dramatu, ale doplnili ji o části dalších skladatelových děl. Spoluúčinkuje sbor opery NDM a dvě alternující pěvkyně (hlas představuje duši Solvejg).

Příběh originálně podbarvují scéna rakouského tvůrce Wolfganga Menardiho a kostýmy polsko-japonské výtvarnice Natalii Kitamikado. Části scény inscenace dominuje kužel, vytvořený z konstrukce pokryté asi 120 kusy starých bílých svatebních šatů (které divadlo získalo ve veřejné sbírce). Po stranách jsou zrcadla a je tu i stará pračka. „Svatební šaty představují nenaplněné sny, ale zároveň symbolizují svazující společenské normy. Připomínají mi hřbitov zmeškaných vztahů nebo odložených identit,“ rozvádí **scénograf Wolfgang Menardi**. Pračka má působit jako širší metafora proměnlivosti identity a neustálého přetváření sebe sama. Zrcadla podtrhují koncept vrstevnatosti a proměnlivosti života a lidí. „Na jedné straně zrcadla prostor rozšiřují, na druhé ho úplně narušují. Při sebemenším pohybu rozbíjejí realitu. Peer se neustále setkává sám se sebou – se svými mnoha ‚já‘ – zdvojený, ztrojený, roztříštěný. Tanečníci se násobí nejen svou fyzickou přítomností na scéně, ale i svými odrazy,“ říká Menardi. „Kolem pračky jsou ale i další hmatatelné vrstvy: zavě-

Šárka Swiderová
tisková mluvčí a PR

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava
GSM: +420 604 238 789
E-mail: sarka.swiderova@ndm.cz
www.ndm.cz

šená stará chata, jediná žárovka uprostřed, dva velké světelné kruhy a ona obrovská hromada bílé látky – svatebních šatů. Všechny tyto prvky mohou být zavěšené shora a podle potřeby se objevovat a mizet. Umožňují neustálou proměnu prostoru, vytváření jakéhosi systému, který je zároveň neúprosný,“ dodává scénograf.

Postavy baletu si nesou předchozí život na zádech jako jakousi nůši – symbolem je postupné vrstvení kostýmů. Metaforu rozvádí **výtvarnice Natalia Kitamikado**: „*Všichni si s sebou v životě neseme svou emocionální bagáž, zážitky, dobré i špatné věci, které nás formovaly. Nasazujeme si různé masky – jiné doma, jiné v práci, s partnery, dětmi, přáteli.*“ Celý proces vymýšlení konceptu kostýmů Kitamikado připodobňuje ke známým dětským papírovým vystřihovánkám postav, jež lze poté obléct do různých obleků připevněných bílými papírovými záložkami. „*Základní kostým sjednotí všechny tanečníky a můžeme pak k němu na záda připevnit další části oděvu,*“ popisuje výtvarnice. „*Peer Gynt ale nic dalšího nenese. Jeho břemeno tak musí nést ostatní, zejména jeho matka Ase. Později štafetu ochránitelky přebírá Solvejg v jednoduchých zelených šatech symbolizujících přírodu, růst a harmonii. Ani ona nenese žádnou ‚kostýmovou‘ bagáž, je v tom smyslu čistá a v souladu sama se sebou. Ona nese něco mnohem těžšího – pračku připevněnou k jejím dlouhým copům. Má sílu čistit, a tedy léčit. V naší verzi příběhu Solvejg v závěru neoslepne, ale ustříhne si své dlouhé copy, které používala k vláčení pračky. Osvobodí se tak od nákladu – a spolu s ní i 24 tanečníků na scéně,*“ uzavírá kostýmní výtvarnice Natalia Kitamikado.

Národní divadlo moravskoslezské oslovilo v březnu veřejnost a požádalo ji o staré svatební šaty pro scénografii k novému baletu. Sešly se jich doslova stovky, na homoli jich dílny použily asi 120. NDM i touto cestou všem dárcům děkuje! Šaty přinášeli a posílali jednotlivci i svatební salony z celé republiky a divadlo jim poděkuje mj. v programu k inscenaci.

Šárka Swiderová
tisková mluvčí a PR

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava
GSM: +420 604 238 789
E-mail: sarka.swiderova@ndm.cz
www.ndm.cz